

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

5-2018
октябрь

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

ФАЛСАФА, СИЁСАТ

Н.ХОЛМИРЗАЕВ

Баркамол инсонни шакллантиришнинг асосий омиллари	80
С.ЮЛДАШЕВ, Ў.АҲМЕДОВА	
Жамиятни илмий бошқаришнинг баъзи масалалари	83
Н.ХАКИМОВ, А.АБДУМАЛИКОВ	
Ривожланишнинг янги босқичи шароитларида кадрлар тайёрлашни такомиллаштириш	86

АДАБИЁТШУНОСЛИК

Қ.ЮЛЧИЕВ

Хронотоп – лирик композиция асоси (Шамшод Абдуллаев шеърлари мисолида)	89
С.ЖУРАЕВА	
Лутфий тўртликлари ҳақида баъзи мулоҳазалар	92
Э.НАСРУЛЛАЕВ	
Алишер Навоий феномени ва жадид адабиёти намояндалари	98
Р.ДАМИНОВА	
Туркий шеъриятда ғазал	102

ТИЛШУНОСЛИК

Ш.ИСКАНДАРОВА, А.РАСУЛОВА

Тўсиқиззик категорияси ва тил мазмуний структураси хусусида	106
З.АЛИМОВА	
Ўзбек тилига форс-тожик тилларидан ўзлашган но- префиксли сўзлар хусусида	109

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ

Ш.ДЖУМАНОВ

Бўлажак ўқитувчининг шахс бўлиб шаклланишида коммуникатив қобилият моҳияти	113
Л.ШУКУРОВА, В.УМАРОВА	
Ўзбекистон ҳудудида ганчкорлик санъати тарихий ривожланиш босқичларининг илмий асослари	117

ИЛМИЙ АХБОРОТ

Х.ЭШЧАНОВ, А.САРИМСАҚОВ, М.БАЛТАЕВА, М.НУРМАТОВА

Полифункционал гемосорбент олиш усули.....	121
Н.ОЛИМОВА, А.МИНОЖИДИНОВ	

Корхонанинг амалий фаоллиги ва самарадорлик кўрсаткичлари ҳамда инновацияларнинг ўзига хос хусусиятлари.....

123

М.АБДУЛЛАЕВА

Ибратнинг жамиятшуносликка қўшган ҳиссаси	126
---	-----

А.КОСИМОВ

Ёзувчи Т.Мурод услубининг ўзига хослиги («Отамдан қолган далалар» романи мисолида)	129
--	-----

М.УСМОНОВА

Тилнинг пайдо бўлиш муаммосига оид қарашлар	131
---	-----

Р.АБДУЛЛАЕВА

Оламнинг лисоний манзараси	133
----------------------------------	-----

М.А.НАЗАРАЛИЕВА, М.О.ОРИПОВА

Ўқиш кўнижмасини шакллантиришдаги муҳим ва самарали стратегиялар	136
--	-----

Ш.АБДУЛЛАЕВ

Аҳил қўшничилик муносабатлари тарихий - маданий жараён сифатида	140
---	-----

АДАБИЙ ТАҚВИМ

Жаҳонга танилган олим	143
------------------------------------	-----

ТАҚРИЗ. БИБЛИОГРАФИЯ

Библиография	147
---------------------------	-----

ТИЛШУНОСЛИК

УДК: 41+412

ЎЗБЕК ТИЛИГА ФОРС-ТОЖИК ТИЛЛАРИДАН ЎЗЛАШГАН **НО**- ПРЕФИКСЛИ СҮЗЛАР ХУСУСИДА

З.Алимова

Аннотация

Мақолада форс-тожик тилларидан ўзбек тилига ўзлашган “но” префиксли ўзлашма сўзлар хусусида сўз юритилган.

Аннотация

Данная статья посвящена изучению слов с префиксом “но”, заимствованных узбекским языком из персидско-таджикского языков.

Annotation

This scientific article is devoted to the study of the loan-words from the Persian-Tajik languages to Uzbek with prefix “no”.

Таянч сўз ва иборалар: форс-тожикча сўзлар, ўзбек тилининг лексик қатлами, префикс, суффикс, от, сифат, фоъл, равиш сўз туркумлари.

Ключевые слова и выражения: персидско-таджикские слова, лексический слой узбекского языка, префикс, суффикс, существительное, прилагательное, глагол, наречие.

Keywords and expressions: Persian-Tajik words, lexic layer of Uzbek language, prefix, suffix, noun, adjective, verb, adverb.

IX-X асрларда форс-тожик адабий тили ва маҳаллий тожик тили ўзбек тилига кучли таъсир ўтказди. Бу таъсир айниқса XI-XII асрларда кучайди. Бу даврга келиб форс адабий тили ўша вақтда давлат, адабиёт ва дин тили бўлган араб тилини сиқиб қўяди ва истеъмолдан суриб чиқарди. Сомонийлар суполаси даврида (IX-X асрлар) араб тили ўрнига “форсий дари” ёки форсий тил, яъни дарий деб аталган маҳаллий тил адабий тил сифатида кенг ёйилади. IX-X асрларда Мовароуннаҳр ва Хурросонда яшовчи эроний тилда гаплашувчи аҳоли дарийлар ёки тожиклар, деб юритилган. “Форсий дари”, яъни форс адабий тилига Хурросонда яшовчи тожикларнинг ўзлашув тили асос бўлган.

Ўзбек тилшунослигида профессор Ш.Раҳматуллаев, Ф.Абдуллаев, И.Қўчқортоев, М.Миртожиев, А.Нурмонов, Н.Махмудов, А.Бердиалиев, Ҳ.Неъматов, Р.Расулов каби олимларнинг ўзлашма сўзларнинг лексик-семантик хусусиятлари, уларнинг ўзбек тили луғат таркибига ўзлашиш омиллари ҳақидаги фикрлари диққатга сазовордир.

Ўзбек тили лексик қатламига янги сўзлар, форсий изофалар, иборалар, ҳаттоқи сўз ясовчи қўшимчалар ҳам кириб келди. Бундай сўзлар, аввало, мавҳум, кейинчалик уларнинг кўпчилиги ўз қатлам сўзлари каби тилимизга мослашиб, ажратиб бўлмас ҳолатда ўринлашди.

3.Алимова – ФарДУ ўзбек тилшунослиги кафедраси катта ўқитувчиси.

Тилшунос Г.Муҳаммаджонова тўғри қайд этганидек: “Тарихий тараққиёт давомида ҳатто баъзи форс-тожик сўзлари қадимий туркий сўзларни умумкўлланишдан ёки нейтрал лексика составидан сиқиб чиқарган ва уларнинг баъзилари ҳозирги ўзбек тилида фақат стилистик чегараланган лексика қаторидан ўрин олган” [3.12].

Ҳозирги ўзбек тили лексикасида форс-тожикча сўзлар салмоқли ўринни эгаллади. Микдор жиҳатдан ўзбекча сўзлардан кейин иккинчи ўринда туради. Бу, бежиз эмас, албатта. Дарҳақиқат, ўзбеклар ва тожиклар қадимий даврлардан бир ҳудудда, биргалиқда қўшни, аралаш ҳолда яшаб келганликлари, ўзаро ҳар жиҳатдан иқтисодий, хўжалик соҳаларида яқиндан алоқада бўлганликлари туфайли ўзбек тилига тожик тилидан кўплаб сўзлар кириб, ўзлашиб кетган. Форс-тожикча ўзлашмалар кундалик турмуш учун энг зарурий ва кўп қўлланиладиган сўзлардир.

Форс-тожикча сўзлар баъзи фонетик хусусиятлари билан бошқа тиллардаги сўзлардан ажралиб туради. Масалан, ж товуши тожик тилига хос бўлиб, у гижда, мужда каби сўзлар таркибида тилимизга кириб келган. – анд (фарзанд, монанд), -хт (баҳт, таҳт, дараҳт, караҳт, пойттаҳт), -шт (гўшт, мушт, дашт, ғишт), -мон (армон, дармон, қаҳрамон), бар- (барно, барпо, барбод), дар- (дарбон,

даргоҳ, даргумон, дарбадар, дарров, дархол) каби элементлар ҳам форс-тожикча сўзларни бошқа сўзлардан фарқлаб туради [5.33].

Сўз ясовчи қўшимчалар, асосан, ўзак ва негиздан кейин қўшилади. Ўзакдан олдин қўшилувчи олд ясалилар ўзбек тили учун хос эмас. Бироқ сифат туркумига мансуб бир қатор сўзларнинг ясалишида олд қўшимчалар иштирок этади. Масалан, **бадавлат, серҳосил, ноҳақ** каби. Морфологик усулда сўз ясалишдаги муҳим шартлардан бири сўз билан янги ясама орасида боғлиқликнинг бўлишидир. Масалан, **ошпаз, гулзор** сўзларидағи ўзак ва ясовчи қўшимчалар орқали ҳосил бўлган қисмлар: **ош-ошпаз, гул-гулзор** маъно жиҳатидан бир-бирига боғлиқдир.

Форс-тожик тилларидан ўзбек тилига бир қатор префикс ва суффикслар ҳам ўзлашган: префикслар – “бе-”, “ба-”, “но-”, “-ҳам”, “бар-”, “кам-”, “хуш-”; суффикслар – “-кор”, “-зор”, “-хўр”, “-парвар”, “-боп”, “-боз”, “-дўз”, “-намо”, “-паз”, “-фуруш” ва бошқалар. Улар дастлаб форс-тожик сўзлари таркибида қўлланилган, кейинчалик ўзбек тилининг сўз ясовчи аффикслари қаторидан ўрин олиб, янги сўзларнинг ясалишида иштирок этган, шу йўл билан ўзбек тили лексикасини янада бойитган [7.45].

Ушбу мақолада но- префикси хусусида тўхталиб, унинг лексик маънолари ҳақида тўхталиб ўтмоқчимиз.

но - олд қўшимчаси форс тилида “эмас, ўйқ”, яъни инкор маъносини ифодаловчи префиксдир. Ўзбек тилининг изоҳли луғатида но- префиксига қуйидагича таъриф берилади: “Қарама-қарши, инкор маънодаги сўзлар ясовчи олд қўшимча; ўзакдан англашилган белги-хусусият йўқлигини, шундай белгили-хусусиятга эга эмасликни билдиради, мас., *ноаниқ, ноилож, нолок* каби” [2.45].

Ушбу олд қўшимчали ўзлашмаларни қуйидаги гуруҳларга ажратиш мумкин:

1) но + от сўз туркуми. Бундай ўзлашмалар от туркумига оид сўзлар олдидан но- префикс қўшилиши натижасида ҳосил бўлиб, сифат ясади:

Кўйида келтирилган мисолдаги **ноилож** сўзи от туркумидаги сўз олдидан но қўшимчаси қўшилиб, равиш туркумига оид сўз ясаган. *Ноилож* сўзи киши ҳолатини ифодалайди:

“**Ноилож** машинани тислантириб олиб келдим, қовоғимдан қор ёғаётганини ўзим ҳам

сезиб турардим (Ў.Хошимов, Дунёнинг ишлари) [6.21].

2) но + феълнинг ўтган замон асоси. Бу гуруҳда **но-** префикси феълнинг ўтган замон асосига қўшилиб, феъл ёки сифат ҳосил қилиши мумкин. Жумладан:

Нобуд - **نابود** - сўзи форс тилида мавжуд бўлмаган, ўйқ қилинган дея таржима қилинган. Ушбу сўзнинг **буд** қисми будан – бўлмоқ феълининг ҳозирги замон асоси ҳисобланади. Нобуд бўлмоқ феъли форс тилида **нобуд шўдан** **نابود شدن** бўлиб, қуйидаги маъноларни ифодалайди:

Ҳалок бўлмоқ, ўлмоқ. Уруш йиллари ташкилотининг кўп аъзолари нобуд бўлди. (С.Аҳмад, Ҳукм).

Нобуд қилмоқ - **نابود کردن** **нобуд кардан** қўшма феъли Ю. А. Рубинчикнинг форсчарусча луғатида “уништоҗать, истреблять; губить, разгромить” каби маъноларга эга.[4.595] Ўзбек тилининг беш жилдли изоҳли луғатида бу феълнинг “ўлдирмоқ, ҳалок қилмоқ” каби маъноларидан ташқари “яроқсиз ҳолатга келтирмоқ, ишдан чиқармоқ” каби маънолари ҳам келтирилган [2.45].

Ношуд **ناشد** форс тилида **номумкин, амалга ошмайдиган, реал бўлмаган** каби маъноларга эга. Ўзбек тилида қўлидан ҳеч иш келмайдиган, ҳеч қандай ишнинг уддасидан чиқа олмайдиган; эпсиз, лапашанг, лаванг маънолари мавжуд. Бу сўз **шўдан** - **شدن** **бўлмоқ** феълининг ўтган замон асоси шўд- **دش** га но-префикс қўшилиши билан ясалган: Шундай катта даргоҳдан ўрин тополмай, қўлингни бурнингга тиқиб қайтдингми, ношуд! (Ойбек, Танланган асарлар) [2.64].

3) но + сифат сўз туркуми. Бу олд қўшимча сифат туркумига оид сўзлар олдидан қўшилиб, киши ёки нарсанинг салбий хусусияти, белгисини очиб беради:

Нобоп - **ناباب** сўзи форс тилида мос, мувофиқ эмас; ярамас; яроқсиз каби маъноларга эга. Ўзбек тилида бу сўзнинг қуйидаги маънолари мавжуд:

а) Унчалик шай эмас, бузук: -Деҳқон ака, эҳтиёт бўлинг, аравангиз нобоп, - бошини чайқади Йўлчи [2.45].

но + феълнинг ҳозирги замон асоси. Бу гуруҳга киравчи сўзларда **но-** префикси феълнинг ҳозирги замон асосига қўшилиб, феъл ёки сифат ҳосил қилиши мумкин. Масалан:

Ногирон- **نلگیران** **ногиро** сўзи форс тилида таъсир қилмайдиган, таъсир ўтказиш

ТИЛШУНОСЛИК

қобилияти йўқ маъноларига эга. Ушбу сўз ўзбек тилига ўзлашганда, сўз охирида бир н ҳарфи орттирилган. Форс тилида бу сўз **герефтан – олмоқ** феълининг ҳозирги замон асоси **گير** - **гирга** ҳозирги замон сифатдоши ҳосил қилувчи | о аффикси қўшилиши натижасида ҳосил бўлган. Натижада **гиро – оладиган, ушлай оладиган, тута оладиган** маъноларини берувчи сўз ҳосил бўлган. Форс тили грамматикаси нуқтаи назаридан феълларнинг ҳозирги замон асосига | о аффикси қўшилиши натижасида ясалган сифатдошлар отлашиб, от бажарган грамматик вазифани бажариши мумкин [1.207]. **Ногиро** сўзи ана шу **гиро** сўзи олдидан **но-** префиксни қўшилиши натижасида ясалган сифат туркумига оид сўз бўлиб, **ишга яроқсиз бўлиб қолган, ожиз** каби маъноларни ифодалайди: Пўлатжон **ногирон** оёғига қараб хўрсиниб қўйди. (С.Ахмад. Қадрдон далаалар)

Шунингдек, бу сўз кўчма маъноларда ҳам қўлланилади: Масалан:

Ногирон- нотўғри фикр юритадиган, тўғри фикрга эга бўлмаган: Ёшлар ўртасида танбаллар, маънавий ногиронлар, ношукурлар ҳам бор. (Газетадан) **Нотавон – ناتوان** бўш, кучсиз, нимжон; камбағал, қашшоқ, бечора. Ўзбек тилига ўзлашган ушбу сўз **қодир бўлмоқ** - **тавонестан** феълининг ҳозирги замон асоси **тавон** олдидан **но-** префиксни қўшилиши орқали ясалган бўлиб, сифат туркумига тегишилдир. Ўзбек тилининг беш жилдли изоҳли луғатида **нотавон** сўзига қўйидаги изоҳлар ҳам берилган: **Нотавон кўнгил** ёки **нотавон кўнгилга қўтириш жомашов.** Ушбу ибора ўзига муносабидан кўра юқорироқни, яхшироқни истаб қолган ёки ўзига номуносиб иш қилган кишига нисбатан кишига қаратади. Масалан:

-Э-хе, нотавон кўнглим қурсин, шундай қаҳрамон йигит турганда, менинг Шокирвойимни бошига бошвоқ қилармиди, - деди Зокир ота. (А.Муҳиддин, Зебонинг севгиси). [2.62]

Шунингдек, **ноёб** - **ناباب** **топилмайдиган, танқис, камёб** сўзи ўзбек тилида кенг кўламда ишлатиладиган сифат туркумига оид ўзлашмадир. Бу сўз **топмоқ** - **بافتن** ёфтани феълининг ҳозирги замон асоси **باب** ёб қисми олдидан **на-** префиксни қўшилиши орқали ҳосил бўлган. Ўзбек тилида бу сўзининг **қимматбаҳо, бебаҳо** каби маънолари ҳам мавжуд. Қўйидаги мисолда айнан шу маъно ифодаланган:

“Ойим худди ноёб нарсага эга бўлгандек, узундан узоқ дуо қиласди” (Ў.Хошимов, Дунёнинг ишлари). [6.7]

4) **но + ўтган замон сифатдоши.** Бундай сўзлар форс тилидаги феълларнинг ўтган замон сифатдошларига **но-** префиксни қўшилиши натижасида ясалади. **Норасида** сўзи **расидан** - **رسیدن** етмоқ феълининг ўтган замон сифатдоши **расидага** **но-** префиксни қўшилиши орқали ясалади, сифат ҳосил бўлган.

“Йиғлаб турган **норасидага** раҳми келмаган одам одамми?” (“Бола йиғиси”) [6.21].

“Попукдай қизлар, нозаниндай жувонлар, **норасида** болалар Худога нола қилишибди” (Ў.Хошимов, Дунёнинг ишлари). [6.61]

Бу сўз кўчма маънода ҳам қўлланилиб, **ёш, ҳали вояга етмаган** каби маъноларни англатади: Ҳар япроқ, ҳар новда, норасида шоҳ, баҳор огушида рози беармон. [2.59]

5) **но + ҳозирги замон сифатдоши.** Бундай сўзлар феълнинг ҳозирги замон сифатдошларига **но-** префиксни қўшилиши натижасида ясалади ва улар отга хос бўлган вазифани бажаради.

Норасо сўзи расидан – **نارسا** етмоқ феълининг ҳозирги замон ўзаги **رس расга** ҳозирги замон сифатдоши ясовчи | о аффикси қўшилиши натижасида ҳосил бўлган. Бу сўз мукаммал, **тўлиқ** эмас; қониқарсиз; вояга, камолга етмаган каби таржималарга эга. Ўзбек тилининг изоҳли луғатида бу сўзининг қўйидаги маънолари ҳам берилган:

а) расо, тўлиқ, бут бўлмаган; комплект эмас, нотўлиқ.

б) ақлий ва жисмоний жиҳатдан етук эмас ёки нуқсонли; ноқис.

Ўйласанг, бошдан-оёқ меҳнат-фазилат, хосият,

Норасолар оқибат бўлгай расо меҳнат билан (Ҳабибий). [2.59]

Форс тилида бу сўзининг юқоридаги маъноларга синоним бўлган **етилмаган, пишмаган** каби кўчма маънолари ҳам мавжуд: **седо-ёе норасо** – **صدای نارسا** **пишмаган, етилмаган овоз** [4.605].

Нораво сўзи ҳам шундай усулда ясалган ўзлашмалар қаторига киради. **Рафтан** - бормоқ феълининг ҳозирги замон асоси **рӯу** – олдидан **но-** префиксни ҳамда ўзак охирига ҳозирги замон сифатдоши ҳосил қилувчи қўшимча | о қўшилиши орқали от бажарган грамматик вазифани бажарувчи сўз ҳосил бўлган. Ушбу сўз раво **кўрилмайдиган;**

нолойик, мумкин бўлмаган, лойик ҳисобланмайдиган деган маъноларга эга:

Бўлур меҳнат билан ҳар жойда бўлса лойики ҳурмат,

Ҳалол меҳнат билан қилган майшат нораво бўлмас [2.59].

Форс тилида нораво сўзининг асоссиз, оқланмаган каби маънолари ҳам мавжуд:

Эзҳорот-е у нораво буд - اظهارات او ناروا بود

- Унинг билдирганлари асоссиз эди. [4.605]

6) но + ба (бе – форсий олд қўшимча) + от. Бундай усуlda ҳосил бўлган сўзлар каммаҳсул бўлиб, сифат ҳосил қиласди. Масалан:

Нобакор - نابکار нобекор - ишга ярамайдиган; ёвуз, баттол; ахлоқсиз; бекорчи. Бу сўз сифат туркумiga оид бўлиб, но- олд қўшимчасидан сўнг жўналиш келишиги қўшимчасини ифодаловчи бе предлогига кор-иши сўзининг бирикиши орқали ҳосил бўлган. 1) Хулқ-атвори, юриш-туриши, хатти-ҳаракати ёмон одам. У нобакор озор берар тинч халқа!, Кирдикори нуқул зарар тинч халқа! (И.Султон, Номаълум киши). 2) Ярамас, аглаҳ, разил.

Шундай ўзлашмалар борки, форсий но- олд қўшимчаси арабий сўзларга ҳам қўшилган. Бунга мисол қилиб, машҳур ўзбек ёзувчиси Ўткир Ҳошимовнинг “Дунёнинг ишлари” асаридан қўйидагиларни келтириш мумкин:

“Иккаласи бир-бирини кўтарга кўзи йўқ, жуда **ноаҳил** экан (Ў.Ҳошимов, Дунёнинг ишлари) [6.7].

“Аммо барибир ўшанда онамни **ноҳақ** ҳисоблаган эдим (Ў.Ҳошимов, Дунёнинг ишлари) [6.21].

Юқоридаги мисоллардаги **ноаҳил** ва **ноҳақ** сўзлари сифат туркумiga оид бўлиб, салбий хусусият англатмоқда.

Хулоса сифатида шуни айтиш мумкинки, форс-тоҷик тилларидан ўзбек тилига бир қатор префикс ва суффикслар ҳам ўзлашган. Улар ўзбек тилининг луғавий ҳазинасини янада бойитишга муносаб ҳисса қўшган. Ўзакдан олдин қўшилувчи олд ясамалар ўзбек тили учун хос эмас. Бироқ сифат туркумiga мансуб бир қатор сўзларнинг ясалишида олд қўшимчалар иштирок этади.

Адабиётлар:

1. Абдусаматов М. Форс тили. –Т.: Шарқ, 2007.
2. Ўзбек тилининг изоҳли луғати, 5 жилдли, 3-жилд. –Т.; Ўзбекистон милллий энциклопедияси, 2007.
3. Ўзбек тили лексикологияси (жамоа). –Т.: Фан, 1981.
4. Рубинчик Ю.А. Персидско-русский словарь. –М.: Русский язык, 1983.
5. Тўраҳўжаева А. Ҳозирги ўзбек адабий тили. Ўқув-услубий қўлланма. -Кўқон, 2006.
6. Ҳошимов Ў. Дунёнинг ишлари. –Т.; Ўқитувчи, 2017.
7. Лексикология ва фразеология фанидан маърузалар матни. -Нукус давлат педагогика институти, 2012.

(Такризчи: Ш.Искандарова – филология фанлари доктори, профессор).